

DANIŞTAY**10. DAİRE****Esas Numarası: 1988/2094****Karar Numarası: 1989/414****Karar Tarihi: 27.02.1989****DANIŞTAY 10. DAİRE KARARI**

ÖZETİ: EGO’da çalışan davacıya ücretsiz izinli olduğu dönemde süreklilik göstermeyen bir kır lokantası işlettiği nedeniyle verilen görevle ilişik kesilmesi cezasının mevzuata aykırı bulunduğu hakkında

EGO Genel Müdürlüğü Otobüs Dairesi Başkanlığı Merkez Müdürlüğü Eğitim ve Sosyal İlişkiler Şefliği memurlarından olan davacı, babasının gözlerinde rahatsızlık olduğunu ileri sürerek dört ay ücretsiz izin istemiş bu süre içinde Seferihisar Belediyesinden Akkum mevkiindeki Körfez Restoranı kiralamış ve yaz döneminde işletmiştir. Davacıya bu eylemi nedeniyle EGO çalışanları Yönetmeliğinin 120/g maddesi uyarınca Yüksek Disiplin Kurulunca memuriyetten çıkarma cezası önerilmiş EGO Genel Müdürlüğü İdare Encümeni kararıyla da bu ceza onaylanmıştır. İdare Encümeni kararının iptali istemiyle açılan dava sonunda, İdare Mahkemesince, davacının 657 sayılı Yasanın 28. ve EGO çalışanları Yönetmeliğinin 71. maddesinde yasaklanan ticaret yaptığıının sabit olduğu bu nedenle eylemine uyan memuriyetten çıkarma cezası verilmesinin mevzuata uygun bulunduğu gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Adı geçen İdare Mahkemesi kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

4325 sayılı Ankara Elektrik ve Havagazı ve Adana Elektrik Müesseselerinin İdare ve İşletmeleri Hakkındaki Kanuna göre kurulmuş olan EGO Genel Müdürlüğü özel kanunu olan bir tüzel kişidir. Bu kanunun 7. maddesi 1/C bendi; “Müesseselerin dahili teşkilatının vazife ve yetkilerini ve müessese memurlarının tayin, tahvil, tecziye ve terfileriyle hizmetten çıkarılmalarını ve müstahdemlerle işçilere ve ölüm halinde ailelerine yapılacak yardımları tespit edecek esasları hazırlamak” hükmüyle İdare Encümeninin bazı görevlerini belirlemiştir. Bu Kanunun verdiği yetkiyle çıkarılan ve 28.03.1976 günlü 15542 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan EGO çalışanları yönetmeliği de, EGO’da çalışanların hizmet koşulları, nitelikleri, atanma ve yetiştirilmeleri, ilerleme ve yükselmeleri ödev, hak, yüküm ve sorumlulukları ilr diğer özlük işleri düzenlenmektedir.

Budüzenlemeler karşısında EGO’da görevli olan davacı hakkında uygulanması gereken mevzuat 657 sayılı Yasa değil, ilgili yönetmelik olmaktadır.

EGO çalışanlar Yönetmeliğinin “Ticarette uğraşma yasağı” başlığını taşıyan 71. maddesi 1. fıkrası “kuruluş çalışanları Türk Ticaret Kanununa göre tacir veya esnaf sayılmalarını gerektirecek bir çalışmada bulunamazlar “hükümünü taşımakta, 102. maddesi (g) bendi ise “Yükümlülükteki hükümlerce yasaklanan işleri ücretsiz de olsa yapmak veya ticaretle uğraşmak” eyleminin memuriyetten çıkarma cezasını gerektirdiğini hükme bağlamıştır.

Yukarıda ayrıntılarıyla açıklanan dava konusu olayda, davacının ücretsiz izinli olduğu yaz döneminde bir kır lokantasını işlettiği tartışmasızdır. Ancak davacı tarafından yapılan ve süreklilik göstermeyen bu iş, Türk Ticaret Kanununda yer alan tacir ve esnaf takımı kapsamına girmemektedir.

Bu durumda davacıya ticaret yaptığı nedeniyle EGO çalışanlar yönetmeliğinin 102/g maddesine göre verilen ceza da mevzuata aykırılık görmeyerek davayı reddeden İdare Mahkemesi kararında hukuki isabet bulunmamıştır.

Açıklanan nedenlerle İdare Mahkemesi kararının 2577 sayılı Yasanın 49. maddesine göre bozulmasına, aynı maddenin 2. fıkrası uyarınca işin esasına inilerek dava konusu işlemin iptaline karar verildi.

